

УДК 687.016.5

РОЗРОБКА ЖІНОЧОЇ СУКНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРИНЦИПІВ ОРИГАМІ

В.В. АЛЬБЕРТОВИЧ, О.П. СИРОТЕНКО
Хмельницький національний університет

Існуючі пропозиції на ринку сучасного жіночого одягу достатньо одноманітні, переважно лаконічні та нудні. Стиль сучасного життя диктує необхідність вийти за рамки звичайного – стати більш стильним та оригінальним. Одним із шляхів вирішення цього питання є розробка конструкцій одягу шляхом трансформації поверхонь за принципами складання оригамі.

Вибір традиційного японського мистецтва «оригамі» обумовлено популярністю використання східних мотивів, які тримаються у моді вже багато сезонів. Існує певна кількість різновидів оригамі: модульне, просте, складання по розгортці, мокре, за якими можна створювати плоскі, об'ємні та багатомодульні форми [1].

Одяг, в стилі оригамі виглядає незвично і дуже урочисто, таке вбрання не може не привертати увагу. Техніку оригамі дуже часто використовують в одязі «від кутюр» та в звичайному одязі, застосовуючи як оздоблення, конструкцію кишень, комірців. Використання принципів складання «оригамі» дає можливість отримати об'ємні форми у вигляді суконь, спідниць, головних уборів, сумок, які можуть складатись з декількох фрагментів.

Класичне оригамі складається з квадратного листа паперу за схемою, яка містить ряд умовних знаків [2]. Більша їх частина була введена в практику в середині ХХ ст. відомим японським майстром Акірою Есідзавою [3].

Для створення жіночої сукні було обрано модульне оригамі, яке містить 2 модулі: стан та спідниця. Для його виготовлення обрано дві схеми складання (рис. 1). Використовуючи рекомендовані за схемою параметри паперу (15x15см) було виготовлено паперовий зразок сукні – її зменшену копію.

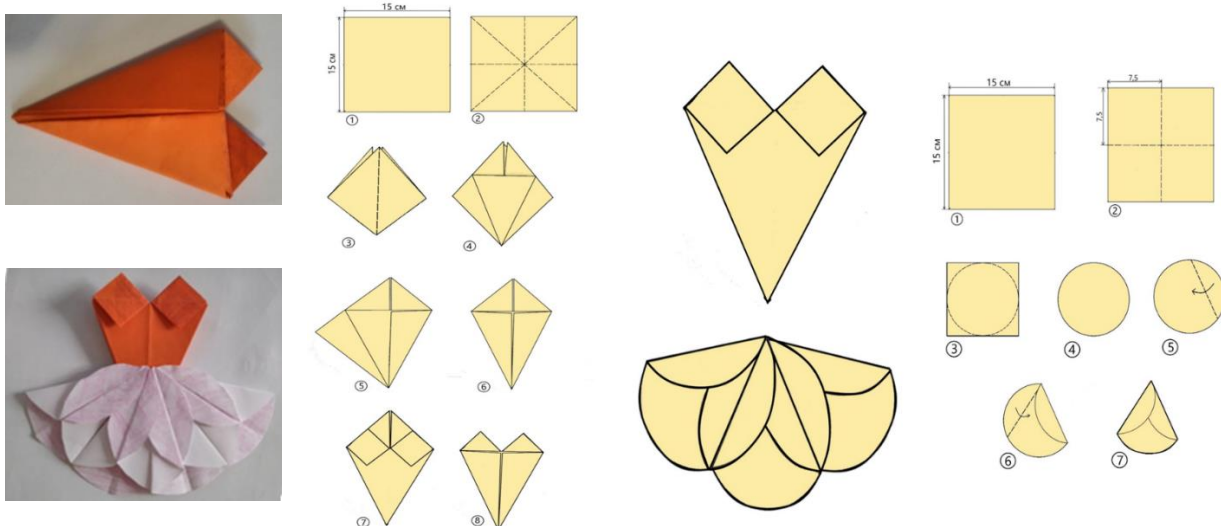

Рис. 1. Схема складання оригамі для створення жіночої сукні

Для розрахунку габаритів тканини, яка повинна використовуватися для виготовлення сукні було здійснено розрахунок коефіцієнту пропорційності між розмірами паперового зразка виробу та розмірами фігури на рівні обхвату грудей за формулою:

$$K_{пр} = \frac{C_{гIII \text{ г. вир}}}{C_{гIII \text{ шаб}}} = \frac{42}{6} = 7$$

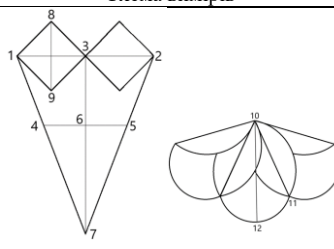
де $K_{пр}$ – коефіцієнт пропорційності;

$C_{гIII \text{ г. вир}}$ – ширина виробу по лінії грудей;

$C_{гIII \text{ шаб}}$ – ширина паперового шаблону по лінії грудей.

Використовуючи знайдений $K_{пр}$ розраховано основні параметри конструкції сукні і визначено їх відповідність розмірам фігури.

Таблиця 1 – Визначення габаритів готового виробу

Схема вимірів	Розміри	
	паперового зразка	готового виробу
	1-2=6 см	1-2=6*7=42 см
	1-3=3 см	1-3=3*7=21 см
	3-7=7,5 см	3-7=7,7*7=52,5 см
	3-6=2 см	3-6=2*7=14 см
	4-6=2,25 см	4-6=2,25*7=15,75 см
	4-5=4,5 см	4-5=4,5*7=31,5 см
	8-9=3 см	8-9=3*7=21 см
	10-11=6,5 см	10-11=6,5*7=45,5 см
	10-12=7,5 см	10-12=7,5*7=52,5 см

Оскільки, знайдений $K_{пр}$ дозволяє забезпечити відповідність конструкції розмірам фігури, то його використано для знаходження габаритів тканини, з якого будуть виготовлені модулі сукні: $15 \times 7 = 105$ см.

Із 5 шматків ситцю розміром 105×105 см було виготовлено стан та 4 частини спідниці, які зшиті між собою по лініях згину. Стан та спідниця з'єднані на рівні лінії талії. Фото готового виробу представлено на рис. 2.

Рис. 2. Зразок сукні в готовому вигляді

Література

1. Грицкан О. И., Лукиянова Н. История оригами: как все начиналось. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://21vu.ru/publ/100-1-0-262>
2. Ніколаєва Т. В. Тектоніка формоутворення костюма: навч. посібн.: [3-те вид., доповн.] / Т. В. Ніколаєва. – К.: Арістей, 2011. – 340 с
3. Афонькин С. Ю. Всё об оригами / Афонькин С. Ю., Афонькина Е. Ю. – СПб.: ООО «СЗКО Кристалл», 2004. – 272 с.